

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno 561 Usque Ad Annum 633

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1759

VD18 90117832

§.12. Incarnatio. Gratia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66072](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66072)

las, quæ pro diversitate temporum & Adversariorum adhibebantur, a SS. Patribus Concilio Niceno antiquioribus in Materia de SSma Trinitate nimis leviter recesserint. Puto autem, hos viros antiquos a me in decem prioribus meis libris satis fuisse defensos.

§. XII.

Incarnatio. Gratia.

Personarum Trinitate invictis argumentis demonstrata, simul etiam Incarnatio contra Ebionem, Paulum Samosatenum, aliosque, qui Jesum Christum purum hominem affirmabant, probatur, non enim magno labore opus erat ad probandum contra Docitas & Manichæos dicentes, Christum tantum Hominis speciem præ se tulisse, quod veram carnem assumpserit. Contra illos autem, qui verum Hominem confitebantur, cum ex Doctrina Trinitatis constet, ipsum esse Deum, satis erat ostendere, quod licet esset Deus, nihilominus simul etiam verus homo esse posset. Id ipsum etiam est, quod Patres demonstrarunt contra Apollinarem dicentem, in Christo Domino Verbum Divinum vices animæ rationales supplevisse.

Dum Nestorius & Sectatores ipsius hanc Hæresin oppugnant, in extremum alterum & oppositum inciderunt, separantes

rantes Deum ab Homine, & affirmantes, Mariæ Filium solummodo esse Divinitatis Templum, & purum hominem, quod ab errore Pauli Samosatani non abhorrebat. Igitur SS. Patres adversus Nestorium probarunt, eundem esse Deum & Hominem, atque Jesum Christum esse unicam Personam in duabus Naturis sine ulla confusione, quam docebat Eutyches. Hic duo habemus Mysteria, quæ nisi credat, nemo Christianus esse potest; cum omnis Christianus profiteatur, se Jesum Christum adorare, atque nec Creaturam, nec alium Deum, nisi solum omnipotentem adorare liceat.

Hinc atrox calumnia est Mahometanorum, Judæorum, & Socinianorum, nos incusantium, quod in nostræ Catechesi subtilissimas Theologiæ Quæstiones proponamus, & rudes simplicium animos perturbemus; nam vel Jesus Christus non est adorandus, & Christianorum Nomen nobis dimittendum, vel quis Jesus Christus sit, & quo titulo adoretur, scire nos oportet.

Doctrina de Gratia ex Doctrina de Incarnatione infertur. Filius Dei propter nostram Salutem factus est homo; si vero non alio modo quam per suam Doctrinam & Exemplum nostram Salutem promovit, nihil egit, nisi quod purus homo, qualis Moyses & Prophetæ

Hist. Eccles. Tom. VIII.

R fue-

fuerunt, etiam efficere potuisset. Verum enim vero JESUS CHRISTUS majora effecit. Effuso sanguine remissionem peccatorum nostrorum nobis meritus est. Misit nobis Spiritum Sanctum, qui nos illuminaret, & Charitatem infunderet, qui faceret, ut ipsius præcepta impleamus, & corruptæ naturæ nostræ reluctationem vincamus. Id S. Paulus optime docuit, & S. Augustinus strenue defendit adversus Pelagianos, omnia viribus Naturæ & Liberi Arbitrii tribuentes; quippe hi Hæretici nemini quam sibi ipsis Salutem suam in acceptis referebant, nullum in eos Beneficium JESUS CHRISTUS contulerat, sed ipsi se propria voluntate meliores, quam a Deo creati fuissent, effecerant. Ut hunc errorem debelleret S. Augustinus sæpe Ecclesiæ usus proposuit, scilicet, Orationem ad Deum, quæ absolute esset superflua, si id, quod nobis est maxime necessarium, nempe ut Boni efficiamur, in nostra potestate positum sit. Item Orationis formulam, qua Fideles a Deo omnia per JESUM CHRISTUM petunt, qualia sunt, ut nos in tentationes non inducat, ut faciat nos ea implere, quæ præcipit, atque nobis Fidem & bonam voluntatem donet. Tandem usum parvulos baptizandi pro remissione peccatorum, evidens argumentum de fide peccati originalis. Omnes
SS. Pa

SS. Patres ad demonstranda omnia Fidei Myſteria eodem probandi modo uſi ſunt, atque conſuetudines in Eccleſia hominum memoria antiquiores tanquam argumenta ad hominem, quæ fuerit Fide- lium fides, attulerunt. Trinitatem pro- barunt ex forma Baptiſmi, ubi tres Per- ſonæ Divinæ æqualiter invocantur, & trinæ immerſionis uſum, qui tunc tem- poris vigeſcit, tanquam argumentum de Diſtinctione Perſonarum propoſuerunt.

Præterea SS. Patres ex Evchariſtia argumentum de veritate Incarnationis eruerunt; cum nihil ad Salutem prodes- ſet carnem puri hominis ſumere, nec fas eſſet, illam adorare. Exinde ſingularis Dei Providentia circa Eccleſiam ſuam elucet, quod altiſſimorum Myſteriorum fidem cum operibus & cæremoniis ex- ternis intime connexam eſſe voluerit, ne Fidelium etiam ſimpliciſſimi vel ru- diſſimi ea ignorare vel obliſci poſſent; nemo enim eſt, qui neſciat, quo modo tota ſua vita preces in Eccleſia peragi, & Baptiſmum aliaque Sacramenta admi- niſtrari viderit.

Doctrinam de Sacramentis Diſcepta- tiones exortæ cum Donatiſtis ſolide ſta- biliverunt. Demonstratum fuit, virtuti Sacramentorum Miniſtrum dignum ni- hil addere, & indignum nihil demere, ſed quicumque baptizet externe, ſemper

L. XXV. §. 22. XXVII, §. I.

Cyr. Anath. 11. homil. ad cæna.

L. XX. §. 47.

R 2

JESUM

JESUM Christum interne baptizare. Porro Fides Ecclesiæ de singulis Sacramentis & speciatim de Eucharistia in his primis Sæculis ex Auctoritate S. Justini, S. Irenæi, Origenis, S. Cypriani, S. Ambrosii, S. Cyrilli Jerosolymitani, S. Gaudentii, S. Cyrilli Alexandrini, irrefragabiliter probatur.

Tandem ex dictis Disputationibus adversus Donatistas nata est occasio Articuli Fidei de Ecclesia invicte definiendi. Nam contra Donatistas clarissime confectum est, Ecclesiam esse Catholicam seu Universalem, id est, omnipotente & in omnibus locis visibilem; non paucis Regionibus inclusam, exiguæ hominum Societati cognitam, & a reliquis membris a certo tempore separatam, sed secundum Christi Domini promissum perpetuam & infallibilem. Eandem esse Sanctam & sine macula, ita tamen, ut impii ab externa Ecclesiæ Societate non sint exclusi, & bonum semen promiscue cum zizaniis usque ad Messem, seu usque ad finem Sæculorum, crescat. Item esse Apostolicam, id est, ex Successione Episcoporum, præcipue in illis Cathedralibus, quæ ab ipsis Apostolis fundatæ fuerunt, & Communionem cum Cathedra S. Petri, quæ Catholicæ unitatis centrum est, cognoscibilem. (*) §. XIII.

(*) In hoc Paragrapho Interpres Protestantium